

नौ आवयोः ॥ २३ ॥ २४ ॥ ब्राह्मेण बलेन राज्ञो बलं न तु स्वकीयभित्तिसमाधानं यथार्थं लेखनगौतमोक्तामिदापि व्यर्थानापि अधिभोक्तास्तुतिरपि निर्मूलैर्निज्ञेयं यद्यपि लोभमूलकत्वं स्तुतिपक्षे स्पष्टं अप्रामाण्यकार
 णं तथापि अविद्यमानैरपि विशेषैर्धनार्थिनाराजालो तत्र व्यइतिसनत्कुमारशयः ॥ २५ ॥ प्रथितः प्रथांगतः धर्मः धर्मस्थापकः शक्रः रक्षितः शुक्रः नीतिवित् धत्ता अतएव जनकः बृहस्पतिः क्षितोपदेष्टा ॥ २६ ॥
 ॥ २७ ॥ पुरायोनिः धर्मप्रवर्तकत्वेन प्रथमं कारणं युधाजित् संयामेजयकवृत्तेनोपद्रवनाशकः अभियाः अभितोयातियामिकवद्रक्षणार्थमित्यभियाः मुदितः भवः ईश्वरः स्वर्णतास्वर्गप्रतिगमयिता सहजित्सद्यो
 वै न्यविधातेत्याहात्रिरत्र नौ संशयो महान् ॥ श्रुत्वैव तु महात्मानो मुनयोभ्यद्रवन् द्रुतं ॥ २३ ॥ सनत्कुमारं धर्मज्ञं संशयच्छेदनाय वै ॥ सच ते पां वचः श्रुत्वा यथा त
 त्वं महातपाः ॥ प्रत्युवाचा यतानेवं धर्मार्थं सहितं वचः ॥ २४ ॥ सनत्कुमार उवाच ब्रह्मक्षत्रेण सहितं क्षत्रं च ब्रह्मणा सह ॥ संयुक्तौ दहतः शत्रून् वनानी
 वाग्निमारुतौ ॥ २५ ॥ राजा वै प्रथितो धर्मः प्रजानां पतिरेव च ॥ स एव शक्रः शुक्रश्च स याता च बृहस्पतिः ॥ २६ ॥ प्रजापतिर्विराट्सम्राट्क्षत्रियो भूपतिर्नृपः ॥
 य एभिस्तूयतेशब्दैः कस्तं नाचिंतुमर्हति ॥ २७ ॥ पुरायोनिर्युधाजिच्च अभियामुदितो भवः ॥ स्वर्णतासहजिद्रुतिराजाभिधीयते ॥ २८ ॥ सत्ययोनिः पुरावि
 चसत्यधर्मप्रवर्तकः ॥ अधर्मादृषयो भीता बलं क्षत्रे समादधन् ॥ २९ ॥ आदित्यो दिवि देवेषु तमो नुदति तेजसा ॥ तथैव नृपतिर्भूमावधर्मान्बुदते भृशं ॥ ३० ॥ त
 तो राज्ञः प्रधानत्वं शास्त्रप्रामाण्यदर्शनात् ॥ उत्तरः सिद्धते पक्षो येन राजेति भाषितं ॥ ३१ ॥ मार्कण्डेय उवाच ततः सराजा संलुष्टः सिद्धे पक्षे महामनाः ॥ त
 मन्त्रिमब्रवीत्प्रीतः पूर्वयेनाभि संस्तुतः ॥ ३२ ॥ यस्मात्पूर्वं मनुष्येषु ज्यायां संसामिहा ब्रवीः ॥ सर्वदेवैश्च विप्रैर्षंसमितं श्रेष्ठमेव च ॥ ३३ ॥ तस्मात्ते हं प्रदास्यामि
 विविधं वसुभूरि च ॥ दासी सहस्रं श्यामानां सुवस्त्राणामलंकृतं ॥ ३४ ॥ दशकोटीर्हिरण्यस्य रुक्मभारं स्तथा दश ॥ एतद्ददामि विप्रैर्षंसर्वज्ञस्त्वं मतोहि मे ॥ ३५ ॥
 तदत्रि न्योयतः सर्वप्रतिगृह्याभि सत्कृतः ॥ प्रत्युज्जगाम तेजस्वी गृहानेव महतपाः ॥ ३६ ॥ प्रदाय च यनं प्रीतः पुत्रेभ्यः प्रयतात्मवान् ॥ तपःसमभिसंधाय वनमे
 वान्वपद्यत ॥ ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कण्डेय समाख्या पर्वणि ब्राह्मणमाहात्म्ये पंचाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८५ ॥ ॥ ७३ ॥
 मार्कण्डेय उवाच अत्रैव च सरस्वत्यागी तं परपुरंजय ॥ पृष्ट्या मुनिना वीरशृणुताक्ष्येण धीमता ॥ १ ॥

जयशीलः बभ्रुर्विष्णुः बभ्रुर्नामकुले विष्णौ विपुले पिगले चिष्विति बलशर्मा ॥ २८ ॥ अधर्मादिति सर्वब्राह्मणं क्षत्रेऽस्तीत्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ सत्याधि
 र्मफलं वने एव सिद्ध्यतीत्याख्यायिकावसानं मुखेनोपसंहरति प्रदाय चेति ॥ ३७ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीपे पंचाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८५ ॥ ॥ ७३ ॥
 वने सत्यादिधर्मवता यत्कर्तव्यं यत्वाप्यं यच्च ज्ञेयं तदाहाध्यायेन अत्रैव च सरस्वत्येत्यादिना सरस्वती यज्ञभोक्त्री यज्ञफलदात्री चेदेवता अग्निहोत्रादहमभ्यागतास्मीति वाक्यशेषात् ॥ ११ ॥